एतद् वसन्तकाच् छ्रुत्वा मिथो वासवदत्तया
पद्मावत्या च सुतराम् ईर्ष्यास्पर्शो ऽप्य् अमुच्यत । 151
देवी वासवदत्ता च कृत्वा साधारणं पतिं
आत्मनि इव प्रियं चक्रे पद्मावत्यां हितोन्मुखी । 152
तस्या महानुभावत्वं तत् तादृङ् मगधेश्वरः
बुद्ध्वा पद्मावतीसृष्टदूतेभ्यो ऽपि तुतोष सः । 153
अन्येद्युर् अथ वत्सेशं मन्त्री यौगन्धरायणः
उपेत्य संनिधौ देव्याः स्थितेष् अन्येष् अभाषत । 154
उद्योगाय अधुना देव कौशाम्बीं किं न गम्यते,
न आशङ्का मगधेशाच् च विद्यते वञ्चिताद् अपि । 155
कन्यासंबन्धनाम्ना हि साम्ना सम्यक् समाधितः
विगृह्य च कथं ज्ञ्याज् जीविताद् अधिकां सुतां । 156
सत्यं तस्य अनुपाल्यं च, त्वया च स न वञ्चितः,
मया स्वयं कृतं क्व् एतन्, न च तस्य असुखावहं । 157
चारेभ्यश् च मया ज्ञातं यथा विकुरुते न सः,
तदर्थम् एव च अस्माभिः स्थितं हि दिवसान् अमून् । 158
एवं वदति निर्व्यूढकार्ये यौगन्धरायणे
मगधेश्वरसंबन्धी दूतो ऽत्र समुपाययौ । 159
तत्क्षणं स प्रविष्टो ऽत्र प्रतीहारनिवेदितः
प्रणामानन्तरासीनो वत्सराजं व्यज्ञिज्ञपत् । 160

Digitized by Google